

τερος. τὸ ἦδ' ἐάντις ἔποιηκώτερον.) Σχ. Περὶ τῆ
 μεγέθους, Φύλλιος φησιν ἠτίς κάμλος ἔτεκε τὸ Φιλωνί-
 δην. Ἐπλάτων ἦ, Λαί φησιν ἐχ' ὄρας ὅτι Φιλωνίδην πε-
 τίτοκεν ἡ μητὴρ, ἀνόητον Μελίτηα, ἔκ' ἐπαθεν ἐδ' ἐν. καὶ
 Θεοπόμπος Αφροδίτας, ὄνος μὲν ὄγκωθ' ὁ Μελίτη Φι-
 λωνίδης, ὄνω μιν γείσης μητρός ἐβλάσσε τῆ πόλεος. δόξει
 δ' ἂν ἐράσθη τ' Λαίδος, ἐκείνης ἐπαγομένης αὐτόν. ἐ γὰρ
 ἐκείνη ἠράσθη Λαίς, ἡ Διογῆδης ἐφιλόθετος ὅτι γράφει τ'
 ἑλλευκίης ἀραστίας τὸ πρόπαγον. Φιλωνίδης ἐν Κορίν-
 θω. τὰτε ἡ ἠροσεποιοῦτο ἐρᾶν δ' ἔχ' τ' Πλάτων Λαίς. αὐτῆ
 ἡ θυγάτηρ ἦν Ἐπιμάνδρας. ἡ τις ἐξ Ἰκκαρῶν τ' Σικε-
 λίας ἦν. (B I S E T V S. Ἰκκαρῶν. ὡς παρ' Αθλίω
 ἐν τῷ ἦδ' ἀπνοοφιστῶν ιγ.) Ταύτῃ ἡ Φιλοξένω τῷ
 διθυραμβοποιῷ δ' ἔδωκε Διονύσος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύραν-
 νος. εἰς Κόρινθον οὐκ ἦλθεν ἅμα Φιλοξένω, καὶ ὅπισθμος
 ἐκεῖ ἐγλύετο καὶ ἐφιλήθη ὑπὸ πάντων καὶ πελοπόννησος ἠ-
 ταιεῖς, λέγουσι ἡ ὅτι ἅμα Αλεξάνδρω ἀπεδ' ἤμυσεν εἰς
 Πέρσας ἐν Κορίνθῳ. ἡ ἡ Λαίς ὅπισθμοῦ ἔρα γέροντος τ' μη-
 τρός ἐν Κορίνθῳ. ὕστερον ἡ αὐτὴ ἀπεδ' ἤμυσεν εἰς Θε-
 σαλίαν. ἐνθα Εὐρυλόχου ἱνὸς ἡ Δεισονίκα ἠράσθη. παρ'
 ἡ ἔβίωσε τ' λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς ἡ πολλοὶ τ' Θεττα-
 λῶν ἠράσθησαν, ἔ τ' ἔρωτι τ' ἀποθύρα αὐτῆς οἶνω ἔρρα-
 νον. καὶ φασιν ὅτι Ζηλοῦσσαι αἱ Θετταλαὶ γυναικες, ἐ-
 φόνευσαν αὐτῷ ξυλίνας χελώνας τύπασαι ἐν τῷ ἱερῷ
 τ' Αφροδίτης, ὡς ἀνηγύρεως ἔσης, ἐν ἡ ἀνδρες ἐ παρρη-
 γί-

νοιο. διὸ τὰτε ἐνεκα λοιμὸς κατέλαβε τῷ Θετταλίαν,
 ἕως ὕστερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας ἀφροδίτης, ἐπειδ' ἡ αἱ
 γυναικες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόστον τελομήκασι φόνον.

GERARDVS. Φιλωνίδης.] Philonidem &
 deformem, & rerum imperitum fuisse ex sequen-
 tibus constat. κάμλος, inquit Phyllius, ἔτεκε τὸ φιλο-
 νίδην. Camelus peperit Philonidem. Nicochares
 ἀπαρδ' εὐτερος ἐφίλωνίδης. Indoctior es Philonide.
 Θεοπόμπος & asinum, & asina matre natum eū
 scripsit. ὄνος μὲν ὄγκωθ' ὁ μελίτη φιλωνίδης, ὄνω μιν γεί-
 σης μητρός ἐβλάσσε. Philonides Meliti filius more
 rudit asinino, matre cum asino confuescente ge-
 nitus est. Illum quamlibet inelegantem, ineptum
 & stultum, Lais tamen diuitem amavit, aut faltem
 illum amare, se simulavit. En quanta vis pecunia-
 rum, & Pluti. Hic subit quod forsan indignum ani-
 maduersione non fuerit. Athenæus, ubi de Naide
 scorto verba facit, ambigit num hoc in loco pro
 Lais sit scribendum Nais. Verba illius sic habent:
 Μνημονεύει αὐτῆς ἡ Αεισοφάνης ἐν τῷ Πηρυαίῳ. μή-
 ποτε ἡ καὶ τῷ Πλάτῳ (ἐν ᾧ λέγει. Ἐρᾶ ἡ Λαίς ἐ δ' ἔχ' σέ
 φιλωνίδης) γρασπείον Ναις καὶ Λαίς. id est, Meminit
 eius etiam Aristophanes in Gerytade. Ac nescio
 an in Pluto (vbi ait: Nonne propter te Lais amat
 Philonidem?) scribere oporteat Nais, non Lais.

Χρ. Ὁ Τιμοθέος ἡ πύργος; Καρ. Εμπέτοι γέ-
 ρι.
 Χρ. Ταῖς ἡ ἀράγμετ' ἐχ' δ' ἔχ' σὲ πάντ' ἀράτ-
 τεται;
 Μονώπαιτος γὰρ εἶ σὺ πάντων ἀπὸ
 Καὶ τῷ κακῶν καὶ τῷ ἀγαθῶν, ὄϊδ' ἔ, π.
 Καρ. Κρατῆσι γουὶ καὶ τοῖς πολέμοις ἐχ' ἔσσετ',
 Εφ' οἷς ἀ δ' ἔχ' ὅπικαδέζ ηται μόνῳ.
 Πλ. Εγὼ ποσῶ τ' ἀ δ' ἔσσετ' εἰμ' εἰς ἂν ποιεῖν;

CH. At Timothei turris? CA. Ea te quidem
 obruat.
 CH. Nonne hac, qua dico, propter te fiunt om-
 nia?
 D Tu namque solus autor & perfector es
 Bonorum, quod scias, malorumque omnium.
 CA. Imò etiam in bello plerunque solet vincere
 Ea pars, in quam hic potissimum propenderit.
 PL. Egone vnus hac efficere tanta sim potens?

Σχόλια. Ο Τιμοθέος ἡ πύργος.] ἔσσετ' εἰς τοῦτον ἠρ-
 θη τ' τύχης, ὡς ἐ ἐν ὄφει τῶ πῶ δ' ἀμίμονα φαίνεσθ'.
 κατὰ σκευάδας ἡ πύργον, ἐκ δὲ τῆς τύχης ἐφ' ἡ καλεσκειυακί-
 ναι, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείας. ὀργισθεῖσθαι ἡ τῆς τύχης πένθη ἐ-
 ποίησεν. ἐκ εἰασε ἡ εἰπέη δ' ἔχ' τ' πλῆστον ἐγλύετο. ἀλλ' ἐ-
 πήλαγε παρ' ἑσπώνοιαν. ἀλλως. ὁ Τιμόθεος πλέστος ἅμα
 ἡ καὶ ὄλιος ἀνήρ στρατηγὸς Αθλίωων, τέττος οἰκοδομή-
 τας εἰς τοῦτον ἠρθη τ' τύχης, ὡς πῶ δ' ἀμίμονα ἐν ὄφει
 φαίνεσθ' τῶ πῶ. καὶ ἐν Αθλίωας ἐν εἰκόσιν ἐποίησεν αὐτόν
 κοιμώμενον οἱ ζῶντες, καὶ τῶς τύχας φερέσας αὐτῷ εἰς
 θλίνα πόλεος καὶ πορθένῳ αὐτῶς, ἀντιπύργου πῶ εὐ-
 δαιμονίαν αὐτῶ. ὅς ὕψηλόν πάντ' ἀπὸ πύργον ἐποίησεν ὡς
 πλέστος.

vifa. Licet per Timothei arcem, ædificia quæcun-
 que magnifica intelligere, quæ nemo, citra fauorem
 Pluti, condat.

Σχόλια. Εμπέτοι γέ ρι.] παρ' ἑσπώνοιαν τῶ τὸ φησι.
 δ' ἐον εἰπέη θραυμάσος καὶ μέγας. ἀλαζονεύμενος ἡ ὅπικ'
 τῆ εὐτυχία ὁ Τιμόθεος ἐφ' ἡ μάλλον αὐτῶ ἔδ' ἡ τ' τύχης ἔ
 παρ' ἀτόμημα. διὸ καὶ ἡ τύχης ἡ ὕστερον, νεμεσπασίης αὐτῶ
 τ' τύχης. πολλοὶ ἡ Τιμόθεος κωμωδοῦσται. νῦν ἡ τῶ
 στρατηγῶ μὲν ἡ μνηται.

GERARDVS. Ο Τιμοθέος.] Timotheus A-
 theniensium dux fuit, qui vulgò εὐτυχῆς, id est for-
 tunatus est appellatus, propterea quod ad quod-
 cunque bellum missus esset, facilem inde ac cer-
 tam victoriam reportaret. Felicitatem eam qui
 illi inuidebant, victorias Fortunæ magis favore,
 quàm prudentia aut consiliis eius comparatas iac-
 titabant. Quare in illius inuidiam pingebant For-
 tunam velut piscantem, & vrbes ad rete cogentē,
 Timotheo interim propè dormiente. Inuidiorum
 maledicentiām ipse sic eludebat: Si tantas vrbes
 capio dormiens, quid putatis facturum me vigilā-
 tem? Extruxit hic mirandę celsitudinis arcem: quā
 cū sua, non Fortunæ opera iactasset, constructā,
 Fortuna quæ prius in conspectū eius subinde ve-
 nisse credebatur, ab eo tempore nunquam est illi

F GERARDVS. Εμπέτοι.] loculariter, præter-
 que expectationem Chremyli Carion ve. ba hæc
 intericit: cū enim diceret Chremylus, ὁ Τιμοθέος
 ἡ πύργος, quis ἔον expectasset, aut hoc, aut tale
 quiddā esse addendum? ἔ δ' ἔχ' Πλάτων μέγας ἔ θραυ-
 μάσος ἐγλύετο; Nonne magna & mirabilis authore
 Pluto condita est? Carion verò seruilis quadam li-
 centia, domino imprecatur, vt turris tanta suo ca-
 su eum opprimat. Quæ tam ominosa verba Chre-
 mylus pro nihilo ducit, non solum quod ipsi non
 liceat coronatum, & ab oraculo vnâ secum redeū-
 tem seruum ferire, sed quod ea verba, sic præter
 opinionem audientium enuntiata, gratia non va-
 cent, sintque eiusmodi quæ Plutum non nihil fa-
 ciliorem reddant. Omisso igitur sermone quem
 de turre Timothei dicere instituerat, ne in singu-
 lis referendis quæ à Plato fiunt immoretur, omnia
 generaliter ab illo vno fieri contendit.

Σχόλια. Μονώπαιτος γὰρ εἶ σὺ.] ἀνεκέρτος καὶ Λευ-
 κράτης. τοι γαροῦ μωνώπαιτοι ἐπώνυμοι τ' χῶρας εἰσὶ.
 GERAR-